

Sygn. akt: I C 926/22

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Andrzej Antkiewicz
-----------------	---------------------------

Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Kopczyńska
--------------	--

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2022 r. w Grudziądzu na rozprawie

sprawy z powództwa P. R.

przeciwko (...)

o zapłatę

postanawia:

1. odrzucić pozew;
2. opłatą od pozwu obciążyć powoda.

Sygn. akt I C 926/22

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 9 grudnia 2022 r.

P. R. wniósł o zasądzenie od (...) (...) na jego rzecz kwoty 1.000 zł tytułem częściowego odszkodowania za błędne pouczenie o możliwości odwołania się w decyzji administracyjnej z dnia 8 lipca 2021 r. o odmowie wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania w trybie art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, należnego w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości położonej w (...), działki o numerach (...), wskutek ustanowienia zakazów zawartych w uchwale (...) (...) (...) z dnia 24 września 2018 r. w sprawie (...). Powód wskazał, że na skutek błędnego pouczenia (...), od decyzji z 8 lipca 2021 r. odwołał się do (...) w T., które w dniu 15 września 2021 r. wydało postanowienie stwierdzające niedopuszczalność odwołania, wskazując, że zgodnie z art. 131 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska decyzja wydana na podstawie tego artykułu jest niezaskarżalna. Postanowienie to powód otrzymał w dniu 20 września 2021 r. Powód zaznaczył, że w ten sposób upłynął mu 30 dniowy termin wniesienia powództwa do sądu, przewidziany w art. 131 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska. W tej sytuacji, z przyczyn zawinionych przez stronę pozwaną, wskutek błędnego pouczenia w decyzji administracyjnej, po stronie powoda powstała szkoda równa wysokości odszkodowania, jakie mu się należało na podstawie art. 131 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, a jakie utracił.

Pozwany w pierwszej kolejności zarzucił błędne oznaczenie pozwanego, albowiem na gruncie prawa cywilnego nie ma podmiotu określonego w pozwie jako (...), jest natomiast starosta (...), gdyż starosta może być tylko członkiem organu powiatu, a nie innej jednostki samorządu terytorialnego. Pozwany wskazał, że starosta nie jest podmiotem prawa cywilnego i nie jest też organem osoby prawnej, jaką jest powiat. Starosta jest organem administracji publicznej w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej na mocy art. 38 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatu. Starosta stoi na czele organu wykonawczego powiatu, czyli zarządu, w skład którego wchodzi również wicestarosta i pozostali członkowie zarządu. Zarząd reprezentuje powiat i to on składa oświadczenia woli w imieniu powiatu. Natomiast na gruncie art. 417 k.c. odpowiedzialność odszkodowawczą za działania organów władzy publicznej ponoszą Skarb Państwa lub właściwe jednostki samorządu terytorialnego. W związku z tym, to nie starosta powinien być wskazany jako pozwany w tej sprawie (k. 32-33 akt). Na rozprawie pełnomocnik pozwanego zarzucił w pierwszej kolejności, że stroną pozwaną w sprawie o odszkodowanie z art. 131 ustawy Prawo ochrony środowiska powinien być samorząd (...), jako ten, który ustanowił obszar chronionego krajobrazu, natomiast za ewentualne uchybienie (...) jako organu administracji publicznej odszkodowanie może ponosić jedynie (...), który odpowiada za funkcjonariuszy i ma osobowość prawną. Starosta nie ma zdolności sądowej, chyba że przepis szczególnie przyznaje mu w jakimś zakresie legitymację do występowania do sądu. Z tych przyczyn wniósł o odrzucenie pozwu.

W ocenie Sądu, zarzuty błędnego oznaczenia pozwanego oraz braku zdolności sądowej pozwanego okazały się uzasadnione. W obrocie prawnym występuje (...), a nie (...), dlatego sąd oznaczył w sposób właściwy pozwanego w sentencji postanowienia z dnia 9 grudnia 2022 r. Sąd podzielił również w całości argumentację pozwanego, że starosta nie ma co do zasady zdolności sądowej i nie może być stroną postępowania sądowego, chyba że szczególnie przepis przyznaje mu w jakimś zakresie legitymację do występowania do sądu, jak np. art. 130a ust. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym w sprawach o orzeczenie przepadku pojazdu na rzecz powiatu. Według sądu, za ewentualne uchybienie (...) jako organu administracji publicznej odpowiedzialność na gruncie prawa cywilnego może ponosić jedynie (...), który odpowiada za działania organu władzy publicznej i ma osobowość prawną oraz zdolność prawną. Przepis art. 417 § 1 k.c. przewiduje odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, a nie organów władzy publicznej. Z tych przyczyn pozew przeciwko (...) podlegał odrzuceniu na mocy art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. Brak zdolności sądowej starosty w sprawie o odszkodowanie za jego działanie nie mógł być sanowany, dlatego przepis art. 199 § 2 k.p.c. nie miał w tej sprawie zastosowania.

Sąd nie orzekł o kosztach procesu na rzecz pozwanego, gdyż nie miał on zdolności sądowej.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. Odpis postanowienia doręczyć pełn. powoda przez PI,
3. Akta przedłożyć z zażaleniem albo za 14 dni z epo.

G., 30.12.2022